

«ΠΑΠΡΙΚΑ»

ΘΕΑΤΡΟΝ «ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ»

ΣΤΟ θερινό θέατρο 'Αργυροπούλου, ένας καινούργιος θίασος πρόζας, ο θίασος Κούλη Σταλίσγκα — 'Αννας Κυριακού, έδωσε το Σάββατο την έναρκτήρια παράστασί του με μιὰ βερολινέζικη κωμωδία, την «Πάπρικα» των Ράιμαν και Σβάρτς. 'Ασφαλώς τὸ ὄνομα τοῦ τελευταίου, πού τὸ ἀθηναϊκὸ κοινὸν ἐγνώρισε πολλές μεγάλες ἐπιτυχίες του («'Ηφαίστειο»), «Θεῖα Γιούτα» κ.ἀ.), ἀποτελεῖ μιὰν ἐγγύησιν ἂν ὄχι βέβαια γιὰ τὴν ποιότητα, τοῦλάχιστο γιὰ τὸ ἀδιαπτωτὸ κέφι τοῦ ἔργου. Ὁ Ὀττο Σβάρτς θεωρεῖται μαζὶ με τοὺς 'Αρνολτ καὶ Μπάχ ἀπὸ τοὺς μεγαλοδιομηγάνους τοῦ τυποποιημένου γέλιου κι' ὅλα τὰ ἔργα του ἄρρεσαν καὶ στὴν κεντρικὴ Εὐρώπῃ κι' ὅπου ἄλλου ἐπαίχθηκαν. Εἰδικῶς ἡ «Πάπρικα» ἐγνώρισε τὴν ἐπιτυχία καὶ ὡς κινηματογραφικὴ ταινία μετὰ τὴν Γκάλ καὶ τὸν Χέρπιγκερ.

Φυσικὰ, ὅπως σὲ ὅλα τὰ ἔργα τοῦ εἴδους αὐτοῦ, ὑπάρχει πολλὴ συμβατικότητα. Ὑπάρχει, ὡστόσο, καὶ μιὰ γνήσια κωμικὴ βέρβα, πού παράλληλα μετὰ μιὰ σίγουρη τεχνικὴ ἐξασφαλίζει στὸ θεατὴν δυὸ ὥρες εὐχάριστες κι' ἀπολαυστικές. Ἐξάλλου ἡ σκηνοθετικὴ προσπάθεια τοῦ κ. 'Αλέξη Δαμιανοῦ, πού ἀνέδασε τὴν κωμωδίαν τῶν Ράιμαν καὶ Σβάρτς, κατέτεινε στὸν περιορισμὸ κάθε ὑπερβολῆς πού θὰ μετέβαλε ἐνδεχομένως τὸ ἔργο σὲ χονδροειδῆ φάρσα, καὶ πολὺ σωστά, ἀφοῦ ἡ «Πάπρικα» δὲν εἶναι τυπικὴ φάρσα, ἀλλὰ μιὰ ἐξυπνὴ κωμωδία πλοκῆς.

Ἰδιαιτέρως ἀξιοσημεῖωτη στάθηκε ἡ ἐρμηνεία τοῦ ρόλου τοῦ σχολαστικοῦ ἐντομολόγου Φέλιξ Βέντλαντ ἀπὸ τὸν κ. Κούλη Σταλίσγκα, ὁ ὁποῖος, παίζοντας πρόζα, κατάρθωσε ν' ἀποβάλῃ μειονεκτήματα καὶ ἐξεῖς μοιραῖες γιὰ ἕναν ἥθοποιὸ τῆς ἐπιθεωρήσεως καὶ νὰ κινηθῇ μετὰ ὑποδειγματικὴν ἀνέσιν στὸ κλίμα τῆς κωμωδίας. Προσπάντων στὴ δεύτερη πράξι εἶχε σιγυμὲς χαρακτηριστικὲς γιὰ τὸ χιούμορ καὶ τὴν ἐπινοητικότητά τους.

Ἀκόμα πιὸ ἀποκαλυπτικὴ στάθηκε ἡ ἐμφάνισις τῆς δ. 'Αννας Κυριακού στὸν πικάντικο ρόλο τῆς Σαρλότας φὸν 'Αρνστετ. Τὸν ἐπαίξε μετὰ ξεχωριστὸ μπρίο καὶ πολλὴ δροσιά, πιστοποιώντας ἔτσι πῶς τὸ ταλέντο τῆς ὠρίμασε ἄρκετὰ γιὰ νὰ ἐπιχειρῇ ἀκινδύνως συνθετικώτερες ἐρμηνευτικὲς προσπάθειες.

'Ανετὸ καὶ ψυχολογημένο ἦταν ἐπίσης τὸ παίξιμο τοῦ κ. Βυρ.

Πάλλη στὸ ρόλο τοῦ Μὰξ Βέντλαντ κι' ἐξαιρετικὰ εὐοίωνη ἡ πρώτη ἐμφάνισις τῆς δ. 'Αλκ. Γάσπαρη στὸν μάλλον παθητικὸ ρόλο τῆς 'Οτέλιας Βέντλαντ. Χωρὶς ἀμφιβολία, ἡ νέα αὐτὴ ἡθοποιὸς ἔχει μέλλον.

Τέλος ἡ δ. Γεράρδου ὡς Μίνα καὶ ὁ κ. 'Αναστασιάδης ὡς Φρίντριχ Λίντεμαν ἔκαναν ὅ,τι καλύτερο μπορούσαν.

Ἡ κωμωδία τῶν Ράιμαν καὶ Σβάρτς εἶναι, ἀσφαλῶς, ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ εὐάριστα ἔργα τῆς φετινῆς σαίζον. Μὰς ἀφήνει ὡστό-

Ἡ 'Αννα Κυριακού καὶ ὁ Κ. Σταλίσγκα σὲ μιὰ σκηνὴ τῆς «Πάπρικα».

σο μιὰν ἀπέραντη πίκρα μέσα μας ἡ θύμησις τοῦ μεγάλου καλλιτέχνη πού τὴν μετέφρασε, τοῦ Βασίλη 'Αργυροπούλου, καὶ τὸ ἀντίκρουσμα μιᾶς γνωρίμης μας σκηνῆς. πού δὲν θὰ τὴν ξαναζωντανέψῃ πιά μετὰ τὸν ἀπίθανο πλοῦτο τοῦ ταμπεραμέντου καὶ τῆς γόνιμης φαντασίας του.

ΛΕΩΝ ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ